

Den sagan

De talade om flodarmen
som havets egen son
Det veka blodet rann ut
och blev salt i en vidgande mynning

Där hade de en gång
fått växa
där hade de blivit
olika andra, ej lika varandra
med hundratals yrken
där hade de skrikit in
framtiden

Jag sade
Du ser dem dagligen
när du pyntar en skål
när du målar en vägg
när du ser på en klänning och undrar
varför

när du stannar vid doften
av hav på din hy
och du småningom anar
ett salt som bestått.

30/6 2011

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten